

BORROMÆUSPOSTEN

NYHEDSBREV FRA SKT. KARL BORROMÆUS GRUPPEN

NR. 246 – APRIL 2024

FLERE VOKSNE BLIVER DØBT

Under påskevigiliens liturgi er det en ældgammel tradition at døbe nye kristne – katekumener, med det dåbsvand, som også indvies ved denne lejlighed. I kristne lande har der naturligvis været flest, som blev døbt på andre tidspunkter af året (kort efter fødslen). Men mange års afkristning og indvandring af ikke-kristne har paradoksalt ført til en – side steder markant – forøgelse i antallet af døbte påskenat. I Frankrig var der således skønsmæssigt 15.000 nydøbte påskenat – ca. 30% flere end i 2024 og hele 66% flere end i 2022. Denne glædelige stigning skyldes dels det ellers beklagelige faktum, at stadig færre børn døbes – i et land med ca. 600.000 fødsler om året, hvoraf kun godt 200.000 døbes, kan vi dog sige at der rettes noget op på skaderne. Hvorfor er der så alligevel en stor stigning i antallet? Der er tre hovedforklaringer: nogle af de, som ikke blev døbt som børn, genfinder deres forfædres tro som voksne; og i de foregående år blev en del dåbshandlinger udskudt som følge af covid19. Men der er også en voksende del af de ikke-kristne indvandrere som døbes. Særlig den traditionelle romerske ritus tiltrækker begge disse grupper – og vi kan således glæde os over, at Kirkens gamle ritus på en ny måde er blevet vigtig del af Kirkens mission blandt de ikke-kristne.

PÅSKETIDENS LITURGI

Ligesom fastetiden forud for Påskefesten varer 6 uger, med fokus på bod og omvendelse, så følger efter dette højdepunkt i kirkeåret 6 ugers "påsketid" frem til Pinsefesten. Gennem hele denne tid genlyder det frydefulde "Alleluia" i liturgien, og vi stemmes til glæde og taksigelse for Kristi Opstandelse. Den allerførste uge er påskeoktaven, som afsluttes Hvide Søndag. Påskelyset er tændt under messen frem til Kristi Himmelfartsdag, hvor det slukkes som tegn på at Kristus, trods sin fortsatte tilstedeværelse i sakramentet, fra denne dag ikke længere var synlig blandt os mennesker på Jorden. Gennem hele påsketiden fejrer vi forskellige aspekter af Kristi frelsebringende mysterium, og søndagene har navne efter indgangsverset: Quasimodo (1.), Misericordia Domini (2.), Jubilate Deo (3.), Cantate Domino (4.), Vocem Jucunditatis (5.).

HÆDER TIL KATOLSK DIGTER

Den 19. marts modtog Signe Gjessing endnu en hæderspris for sit digterværk, Dan Turell medaljen. Til Weekendavisen udtaler hun i et interview bragt 27/3: "I den katolske kirke er der konsensus om, hvad der siges, og man er forpligtet til at tro på visse dogmer. Når jeg svæver så meget, er det vigtigt, at kirken ikke taler mig efter munden. Den skal bare stå der, stærk, streng og urokkelig." Lad os således fastholde Troens styrke, strenghed og urokkelighed trods alle tidens vildfarelser.

FESTEN, DER VARER 50 DAGE

Påske er navnet på de uger, der strækker sig fra påske-søndag til lørdag efter pinse. Denne del af det liturgiske år er den mest hellige, den, som hele den liturgiske cyklus konvergerer mod. Det er let at forestille sig, når vi tænker på storheden i påskefesten, som den kristne oldtid har smykket med navnet Festernes fest (...). Det er i påsken, at det inkarnerede ords sendelse får den virkning, som det hidtil kun har nærmet sig: at menneskeslægten er befriet for sit fald og kommer tilbage til besiddelsen af alt, hvad den havde mistet ved Adams synd.

Julen gav os Gud-menneske; i det hellige Triduum samlede vi hans blod som en uendelig pris for vores befrielse. Men påskedag er han ikke længere et offer, der er blevet sat i brand og slået af døden; han er en sejrherre, der har tilintetgjort døden, syndens datter, og som viser os livet, det udødelige liv, som han har vundet for os. Det er ikke længere i klædernes ydmyghed, døds-kampens smerte og i korset; det er i herligheden, først i hans, så i vor. På påskedag genopretter Gud sit første værk i den opstandne menneske-Gud; hans passage gennem Dødsriget har ikke efterladt andre spor end det sonoffer, som det guddommelige lam gav for at overvinde synden; og det er ikke blot ham, der vender tilbage til udødelige liv; det er hele menneskeheden. "Døden kom ind i verden ved et menneske", siger apostlen; "ved et menneske begynder også de dødes opstandelse; og ligesom alle er døde i Adam, således genvinder alle livet i Kristus." (I Kor. 15, 21, 22). (...)

Påsketiden er derfor som én lang festdag; dette er, hvad Tertullian bevidnede så langt tilbage som det tredje århundrede, når visse sentimentale kristne beklagede sig over at de ved deres dåb havde givet afkald på de mange fester, der fyldte det hedenske år: "Hvis du elsker fest, vil du finde den i Kirken (..) Blandt hedninge fejres en fest en gang om året; for os fejres festen hver søndag. Hvis man samler alle de hedenske fester, når man ikke fra Påske til Pinse." (De Idolatria, kasket. 14) Sankt Ambrosius skriver til de troende om samme emne: "Når jøderne ikke blot fejrer den ugentlige sabbat, men også den anden sabbat, der varer et helt år, hvor meget mere skal vi da ikke ære Herrens opstandelse! Jøderne lærte os at fejre påsketiden i 50 dage, helt til Pinse. (..) I disse halvtreds dage forbyder Kirken faste, ligesom på søndage, hvor Herren opstod, og alle disse dage er som en og samme søndag." (I Lucam, lib. 8, kap. 15)

Dom Guéranger, Det Liturgiske år

Du kan tilmelde dig vores nyhedsbrev på

www.katolikker.dk

MESSE I DEN TRADITIONELLE ROMERSKE RITUS

KØBENHAVN (Jesu Hjerter Kirke): HVER SØNDAG – KL. 18

- øvrige messer & aktiviteter annonceres via www.katolikker.dk

Skt. Karl Borromæus Gruppen er en uformel gruppe af lægfolk knyttet til den ekstraordinære form af den Romerske Ritus, og som arrangerer messerne i Jesu Hjerter Kirke i København.

E-MAIL: SKBG.COPENHAGEN@GMAIL.COM

